

er bleven afsvækket saa meget, og endvidere, at den ledsages af saa mange Fremskridt i andre Henseender, at det i høj Grad kan mildne Bedrøvelsen derover. Men hvis det virkelig er saaledes, at det danske Folks Repræsentanter, ikke blot Landstinget, men ogsaa Folketingets Flertal, ønske det, saa maa man jo bøje sig derfor, det følger jo egentlig af det parlamentariske Liv, at vi skulle søge at føre Folkets Villie igennem. Det har derfor ikke været min Hensigt med dette Forslag at begrave Sagen, og hvis nogen kunde forsikre mig om, at Forslaget vilde medføre, at vi begravede Sagen, vilde jeg ganske ærlig tilstaa, at saa maatte vi hellere se at faa Ende paa den. Men der er jo ikke Tale derom. Jeg tror, at med den ærlige Villie, der er overalt eller hos de fleste til at behandle denne Sag, og med den Træthed, vi alle føle over denne Sag, ville vi nok komme igennem Udvalget, saa at Sagen kan faa en Afslutning. Jeg skal altsaa paa ny anbefale Forslaget om Udvalgs Nedsættelse.

Sveistrup: Vi skrive i Dag den 15. Marts, og jeg ved, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) er meget imod, at man udstrækker Rigsdagssamlingen ud over den 1. April. Det var ham en Sorg i Fjor, og det vilde være ham en yderligere Sorg, hvis det skulde ske i Aar. Nu mener det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at vi kunne tilendebringe Sagen i et Udvalg i 1. à 1½ Uge, men saa vilde vi jo naa til Dagen nær 1. April, og jeg skulde kende dette Tings ærede Talere daarligt, om de ikke skulde føle Trang til baade ved 2den og 3die Behandling at tale i flere Dage om dette nu ganske uddebatterede Emne: Legemsstraf eller ikke. Det er ganske klart, at paa den Maade føre vi ikke Sagen igennem. Jeg vil desuden henvende Opmærksomheden paa, at det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) vil have Sagen i Udvalg, fordi visse Oplysninger mangle, men der er ikke ringeste Grund til at tro, at disse Oplysninger ville komme imellem den 15. Marts og den 1. April. Jeg fastholder derfor min Anbefaling om at lade Sagen gaa videre uden Udvalg.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) kunde ikke tænke sig dette Lovforslag ført igennem inden d. 1ste April i denne Rigsdagssamling, hvis vi nedsatte Udvalg, men hvor kan det ærede Medlem tænke sig, at Børneopdragelses-

loven, der ligger i Udvalg i det andet Ting, kan gaa igennem i 14 Dage. Kan den gaa igennem i det andet Ting paa disse 14 Dage, skønt den først for ganske nylig er sendt i Udvalg, maatte dette Lovforslag ogsaa i samme Tid kunne gaa igennem her, selv om det sendes i Udvalg. Eller maa jeg spørge det ærede Medlem for Viborg: Kan det ærede Medlem tænke sig Muligheden af, at dette Lovforslag blev gennemført, medens Børneloven blev liggende til næste Samling i det andet Ting? Mener det ærede Medlem ikke, at der er en baade reel og formel Sammenhæng mellem disse Lovforslag, saaledes at man ikke kan tænke sig det ene gennemført, det andet holdt tilbage, og vilde det ikke være i høj Grad beklageligt, om vi skulde sende denne Lov ud i Livet, uden at vi sikrede os, at det andet Lovforslag blev vedtaget? Paa disse Spørgsmaal kunde jeg nok ønske at faa et utvetydigt Svar af den ærede Ordfører. Dernæst vil jeg gerne udtale, at om Begravelse kan der jo ikke være Tale, eftersom det er Flertallet i denne Sal, der ogsaa faar Flertallet i Udvalget og saaledes kan besætte baade Formands- og Ordførerpladserne og altsaa kan fremme Sagen, saa hurtigt det vil. Maa jeg tillade mig at sige, at hvis man modsætter sig det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer), og ikke en Gang vil tillade en ringe, kortvarig Udvalgsbehandling for blandt andet at faa Loven sat sammen baade formelt og reelt med Børneopdragelsesloven, som ligger i det andet Ting, saa siger man saa utvetydigt som muligt, at denne Sag er Genstand for Politik, men ikke for saglig Behandling.

Sveistrup: Jeg skal med Fornøjelse svare det ærede Medlem. Det ærede Medlem synes ikke at have haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at der i dette Lovforslag indeholdes en Børneopdragelseslov. Den findes i §§ 15 og 16. Den er ikke saa udtømmende som det Børnelovforslag, der sendtes til Landstinget, den har nemlig ikke disse ny Institutioner Værgeraad og Overværgeraad, men reelt indeholder den det samme, nemlig, at Personer under 14 Aar ikke skulle straffes men opdrages, og Personer mellem 14 og 18 Aar skulle straffes eller opdrages efter Myndighedernes Skøn. Altsaa, dersom vi faa nærværende Lovforslag vedtaget, og ikke paa samme Tidspunkt faa vedtaget Børnelovforslaget, have vi paa dette Omraade gaet et stort, et meget stort Skridt fremad fra det be-